Я добре знаю, що тебе не буде.
На вулиці нічній під ліхтарем,
У жесті, коли ти береш меню,
і в усмішці зворушливій в метро,
в позичених книжках, в словах "до завтра".
Тебе не буде в снах моїх ніколи,
ні у химерній долі слів моїх,
ні в номері знайомім телефону,
ні у відтінку блузки, рукавичок.
Не ти, любов моя, спричиниш гнів,
і не тобі куплятиму цукерки;
спинюсь на перехресті — ти повік
туди не прийдеш, і слова буденні,
казатиму, і їстиму, як всі,
мені насняться сни, такі звичайні.
Я добре знаю, що тебе не буде
ні у тюрмі душі моєї,
ні зовні — серед вулиць і мостів.
Тебе не буде зовсім —
залишиться лиш спогад невиразний
про незабутнє, що пішло навіки.